

Sygn. akt VII Ua 2/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Krystian Nowocien

Sędziowie: SO Iwona Iwanek (spr.), SO Joanna Sawicz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Marta Kołodziejczyk

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2014 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 04 listopada 2013 r. sygn. akt IV U 435/13

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 09 sierpnia 2013r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje powodowi P. M. prawo do zasiłku chorobowego począwszy od 30 czerwca 2013r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Sygn. akt VII Ua 2 / 14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 04.11.2013 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił odwołanie P. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 09.08.2013 r. o zasiłek chorobowy i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Powód P. M. był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie:

od 10.04.2013 do 14.05.2013 z uwagi na schorzenia mięśni i ścięgien (S 46), od 15.05.2013 do 17.06.2013 z uwagi na schorzenia mięśni i ścięgien (S 46), od 17.06.2013 do 17.06.2013 z powodu zapalenia żołądka (K 29), od 27.06.2013 do 3.07.2013 z powodu wrzodów żołądka (K 25) .

Powód wyczerpał okres zasiłkowy z dniem 29.06.2013 r.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie podlegało uwzględnieniu. Sąd I instancji przytoczył przepisy art. 8 i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (DZ U z 2005 roku , nr 31, poz. 267) oraz wskazał, że nowy okres zasiłkowy może nastąpić jeżeli: 1)niezdolność do pracy, która nastąpiła po przerwie nawet 1-dniowej została spowodowana inną chorobą niż poprzednia niezdolność 2) przerwa między okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni (min. 61). W opinii Sądu Rejonowego sytuacja taka nie nastąpiła, gdyż przerwa pomiędzy wymienionymi niezdolnościami do pracy z powodu tej samej choroby nie przekroczyła 60 dni i zostały zaliczone do jednego okresu zasiłkowego . Wobec tego Sąd uznał, że okres zasiłkowy powoda upłynął z dniem 29.06.2013r.

Z tych względów Sąd Rejonowy oddalił odwołanie wnioskodawcy i zasądził koszty zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego orzeczenia złożył powód, który wskazał, że wyrok jest niesprawiedliwy i krzywdzący. W uzasadnieniu apelacji podniósł, że miał wypadek i chorował od 19.12.2012r. na schorzenia mięśni i ścięgien. Ostatni druk L4 otrzymał na okres od 15.05.2013 r. do 17.06.2013, jednak (...) orzekli, że od 15.06.2013 r. jest zdolny do pracy. Powołując się na uzasadnienie Sądu Rejonowego powód wskazał, że nowa choroba nastąpiła z dniem 17.06.2013r., zatem po 2 dniach i nie ma ona zbieżności czasowej z poprzednim okresem zasiłkowym.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód P. M. był nieprzerwanie niezdolny do pracy od 19.12.2012r. do 31.12.2012r., 01.01.2013r. do 16.02.2013r., 17.02.2013r. do 14.06.2013r. z powodu urazu mięśnia i ścięgna na poziomie barku i ramienia (nr statyst. S 46 i uderzenie przez lub o sprzęt sportowy (nr statyst. W 21).

W okresie od 15.06.2013r. do 16.06.2013r. powód był zdolny do pracy.

W dniu 17.06.2013r. stał się ponownie niezdolny do pracy z powodu zapalenia żołądka i dwunastnicy (nr statyst. K 29) i następnie był niezdolny do pracy od dnia 27.06.2013r. do 12.07.2013r., od 13.07.2013 r. do 24.07.2013r. z powodu wrzodu żołądka i innych chorób przełyku (nr statyst. K 25, K 22), a od 25.07.2013r. do 24.10.2013r. z powodu zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych (nr statyst. G 54).

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Rejonowy dokonując w niniejszej sprawie ustaleń ograniczył się w zasadzie do powtórzenia stanowiska organu rentowego zawartego w decyzji i odpowiedzi na odwołanie, jednak z treści uzasadnienia nie wynika sposób rozumowania Sądu I instancji co do przyjętych okresów niezdolności do pracy, oraz uwzględnionych bądź nieuwzględnionych przerw między kolejnymi niezdolnościami, czy też wskazania z jakich przyczyn wszystkie okresy niezdolności zostały przyjęte jako spowodowane tą samą chorobą.

Z tych względów Sąd Okręgowy po uzupełnieniu materiału dowodowego ustalił poszczególne okresy niezdolności do pracy powoda.

W szczególności nieprawidłowe było tak stanowisko organu rentowego jak i ustalenie Sądu Rejonowego, jakoby kolejna niezdolność do pracy powoda od dnia 17.06.2013r. powstała w okresie orzeczonej niezdolności do pracy od 15.05.2013r. do 17.06.2013r., skoro strona pozwana zakwestionowała zwolnienie L4 i decyzją z dnia 17.06.2013r. odmówiła prawa do zasiłku chorobowego powodowi za okres od dnia 15.06.2013r. i na podstawie orzeczenia (...)z dnia 14.06.2013r. ustaliła, że z dniem 14.06.2013r. niezdolność do pracy powoda ustała.

Organ rentowy, a za nim Sąd I instancji nie wyjaśniły, z jakich przyczyn niezdolność z powodu choroby mięśni i ścięgien do dnia 14.06.2013r. uznano za tę samą jednostkę chorobową co chorobę żołądka skutkującą niezdolnością od dnia 17.06.2013r.

Odnosząc powyższe do treści przepisu art. 9 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, który stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9 ust. 2). Przez określenie "nieprzerwana niezdolność do pracy" należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy "bez przerwy" i nie odzyskuje tej zdolności, nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez przerwy (jest nieprzerwana) - to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą.

Skoro zatem powód od 19.12.2013r. do 14.06.2013r. był niezdolny do pracy z uwagi na schorzenia mięśni i ścięgien to nie sposób uznać kolejną niezdolność do pracy z uwagi na schorzenia żołądka począwszy od dnia 17.06.2013r. jako spowodowaną tą samą chorobą, powodującą wliczenie do okresu zasiłkowego przerwy w dniach 15.06-16.06.2013r. Zważyć należy, że organ rentowy nie wykazał aby powód był w tych dniach niezdolny do pracy, przeciwnie, decyzją z dnia 17.06.2013r. wskazał, że z dniem 14.06.2013r. ustała niezdolność do pracy powoda.

Powstanie zatem w dniu 17.06.2013r. kolejnej niezdolności do pracy, której nie zakwestionowano, spowodowanej inną chorobą musiało skutkować rozpoczęciem kolejnego okresu zasiłkowego.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję strony pozwanej.